

[Hannstrup Clemmensen.]

betydelige valutavanskeligheder — virkelig var blevet mindre, hvis man havde ført den meget letsindige finanspolitik, som socialdemokratiet i fjor rådede os til. Det må da være noget, man må kunne vurdere; der var ganske vist heller ikke sat dato på dér, men er det da således, at man virkelig tror, at de 3 milliarder kr. i underskud i 1969 var blevet mindre, hvis man havde fulgt socialdemokratiets råd på disse områder, at den forværring, der er sket i den forløbne del af 1970, var blevet mindre, hvis man havde ført en letsindig finanspolitik? Jeg går ud fra, at hr. Per Hækkerup, når han får tid og lyst — måske navnlig lyst — vil gøre sig den ulejlighed at svare derpå.

Jeg forstår det egentlig nærmest således, hvis jeg ud fra mine fattige evner må forsøge en fortolkning af, hvad hr. Per Hækkerup egentlig mener, at der egentlig ikke er brug for en yderligere stramning lige i øjeblikket, underforstået: for man har jo en stramning. Det var som bekendt den stramning, socialdemokratiet var en voldsom og fanatisk modstander af.

Men hvad er det da, der skal gøres i den aktuelle økonomiske situation? Skal vi forstå det således, at man mener, at der ikke skal gøres yderligere, underforstået, at det egentlig var meget godt, at regeringen ikke lyttede til socialdemokratiets råd, men strammede, altså at der er strammet nok, eller skal der foretages andre ting?

Ja, visse brudstykker af et mønster, må jeg da åbent og ærligt erkende der er kommet frem. Jeg forstår, at der skal udskrives et valg. Jeg ved ikke, hvor mange økonomiske problemer, det ville løse; det kan hr. Per Hækkerup måske ved lejlighed orientere sin undrende samtid om. Jeg forstår stadig, at denne meget fine selektive kredit skal indføres. Vi er stadig alle sammen i denne ganske uoplyste om, hvad det er, der skal rammes ved denne selektive kredit. Jeg går stadig ud fra, at det ikke er boligbyggeriet, at det ikke er erhvervsbyggeriet, at det ikke er den del, der vil gavne eksporten, ikke den del, der vil gavne den hjemmemarkedsideindustri, der konkurrerer med importen. Hvad er det, den selektive kredit overhovedet skal hjælpe på?

Så fik vi også nogle historisk-økonomiske betragtninger om, at det egentlig var ærger-

ligt, at obligationsrationeringen var blevet ophævet. Skal vi forstå det således, at det er et konkret forslag fra det største oppositionsparti om at genindføre obligationsrationeringen? Og i bekræftende fald: hvilke dele af byggeriet er det så, der skal nedskæres i forhold til den nuværende finansiering?

Vi forstod også, at det var forfærdeligt, at ejendomspriserne var steget fra 1965 til 1969. For god ordens skyld gør jeg opmærksom på, at de også er steget før 1965, at de er steget absolut, desværre kun, også i de perioder, hvor socialdemokratisk dominerede regeringer har siddet, ja, sågar steg også i den vidunderlige del af Danmarkshistorien, hvor der var socialistisk flertal. Derfor er de konkrete forslag på disse områder simpelt hen vanskelige at få øje på.

Derudover strejfedes hr. Per Hækkerup i sit forsøg på at stille en skitse op for socialdemokratiske alternativer, at der skulle gives, forstod jeg nærmest, yderligere mulighed for at optage udenlandske lån. Er det noget, der på nogen måde vil være et bidrag til at bremse købekraften i det danske samfund, eller hvordan tænker man sig dette gennemført?

Jeg tror i det hele taget, vi må have lov til at fastslå, at der desværre — og det er, hvad enten man tror det eller ej, alvorligt ment — heller ikke under denne debat er kommet alternativer frem fra socialdemokratisk side. I det, der har været et af debattens hovedemner: spørgsmålet om indkomstpoltikken, synes jeg heller ikke, der har været så forfærdelig mange konkrete udtalelser og konkrete forslag fra socialdemokratisk side. Man siger, at man i og for sig gerne vil forhandle, og man ved jo, at regeringspartierne er parat til at forhandle.

Dengang helhedsløsningen blev foreslået i det Herrens år 1963, gav den danske statsminister dengang ca. 24 timer til gennemførelse af det hele. Det var vel ikke noget, der ligefrem fremmede forhandlingsmulighederne dengang. Der er ikke en tilsvarende tidsfrist indbygget i vore tanker om at lægge op til en indkomstpoltik forud for overenskomstfornyelserne. Vil socialdemokratiet være med til her at forhandle konkret om disse ting? Vil man være med til at sikre sammen med os andre, at der virkelig bliver en social afbalancering, at vi får taget fat på at udbygge det økonomiske demo-